

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-590/22-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ante Galića, predsjednika vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članova vijeća te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

kojeg zastupa opunomoćenik

protiv tuženika Hrvatske

regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe

radi

rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-2200/20-10 od 17. studenoga 2021., na sjednici vijeća održanoj 20. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda Zagrebu, poslovni broj: Usl-2200/20-10 od 17. studenoga 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Pobijanom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/19-01/183, urbroj: 376-05-2-19-16 od 4. srpnja 2020. (točka I. izreke). U točki II. izreke tog rješenja se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

2. Navedenim rješenjem tuženika usvojen je zahtjev zainteresirane osobe

(dalje: korisnica) i tužitelju je naloženo da u roku od 15 dana od dana primitka odluke, korisniku otpiše dugovanje iz 2015. u iznosu od 5.229,13 kn za pretplatničke brojeve

i nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana od dana primitka odluke zainteresiranoj osobi, na njezin zahtjev, omogući zasnivanje pretplatničkog ugovora, uz odgovarajuće osiguranje.

3. Tužitelj je podnio žalbu protiv navedene presude zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu te pogrešne primjene materijalnog prava, tj. svih razloga propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS).

4. Nastavno u žalbi tužitelj pobliže navodi kronologiju događaja i daje svoje tumačenje i osvrt na primijenjene odredbe mjerodavnog prava, smatrajući da prvostupanjski sud nije pravilno protumačio ni primijenio mjerodavne propise, a što je dovelo i do donošenja nezakonite odluke. Posebno upire na nedostatak valjanog obrazloženja pobijane presude, jer smatra da ne sadrži razloge na kojima je utemeljena, a ni osvrt na bitna pitanja, već u cijelosti prihvaća postupanje tuženika protivno načelu materijalne istine, kao temeljnom načelu upravnog postupka propisanom u odredbi članka 8. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09.).

5. Dalje u žalbi tužitelj u bitnom obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je zbog povrede odredaba sudskog postupka pobijana presuda nezakonita, već zbog toga jer ne sadrži valjano obrazloženje. Posebno ističe da su zaključci na kojima se pobijana presuda temelji nelogični i proturječe stvarnom stanju stvari, a uglavnom se koriste konstrukcije tuženika koje nisu potkrijepljene odgovarajućim dokazima. Tužitelj iscrpno navodi slijed radnji koje su poduzete tijekom upravnog postupka, a potom i upravnog spora, na temelju kojih se nije moglo utvrditi pravilno činjenično stanje. Dovodi u pitanje i postojanje zahtjeva zainteresirane osobe za otpis dugovanja. Tužitelj dalje u žalbi dodaje da ni tuženik, a ni prvostupanjski sud nisu postupili u skladu s uputama danim u prvostupanjskoj presudi, poslovni broj: Usl-2437/19 od 16. travnja 2020., tj. nisu otklonili dvojbu u odnosu na sadržaj zahtjeva o kojem bi trebalo odlučiti u upravnom postupku i s osnove koje odredbe materijalnog propisa je tuženik ovlašten otpisati postojeće dugovanje. U bitnom tužitelj navodi da je u upravnom postupku odlučeno izvan granica podnesenog zahtjeva. Tužitelj dodaje da odredba članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 71/17 – dalje: ZEK) propisuje ovlast tuženika da postupa u sporovima između operatora i krajnjih korisnika oko iznosa zaduženja za pruženu uslugu, što dalje znači da je riječ o procesnom ovlaštenju tuženika s osnove kojeg je tuženik ovlašten provesti postupak u sporovima između operatora i krajnjih korisnika u svezi pruženih usluga, ali ne i naložiti otpis dugovanja.

6. Tužitelj ističe razloge zbog kojih smatra da je pobijana presuda nezakonita i predlaže da ovaj Sud usvoji žalbu i presudu preinači na način da usvoji tužbeni zahtjev. Traži i trošak žalbenog postupka u pobliže navedenom iznosu.

7. U odgovoru na žalbu tuženik navodi razloge zbog kojih je suglasan s prvostupanjskom presudom, pri čemu u cijelosti ostaje kod razloga već navedenih u osporenom rješenju, a zbog čega predlaže da se žalba odbije kao neosnovana.

8. Zainteresirana osoba je također dostavila odgovor na žalbu, u kojem pobliže navodi razloge zbog kojih smatra da je pobijana presuda pravilna i zakonita, a žalbeni navodi neosnovani.

9. Žalba nije osnovana.

10. Ispitivanjem pobijane prvostupanjske presude sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud je ocijenio da ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

11. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je tužnikovo rješenje doneseno u nastavku postupka, nakon što je ranije tužnikovo rješenje od 31. svibnja 2019. prvostupanjski sud poništio presudom poslovni broj: Usl-2437/19-8 od 16. travnja 2020. te je predmet tuženiku vratio na ponovni postupak, u kojem će donijeti novu odluku o zahtjevu zainteresirane osobe, korisnice

12. Tuženik je u ponovnom postupku, sukladno datim uputama u presudi poslovni broj: Usl-2437/19-8 od 16. travnja 2020., a nakon razmatranja spornih okolnosti i očitovanja stranaka, zaključio da se zahtjev korisnice odnosi na sklapanje pretplatničkog ugovora, a da korisnica istodobno prigovara nemogućnosti sklapanja ugovora zbog duga, koji tvrdi da je podmirila. Tuženik u svezi roka za podnošenje prigovora na iznos računa, dodaje da je mjerodavan rok iz članka 50. stavka 2. točke 7. ZEK-a, tj. da se prigovor može podnijeti u roku od petnaest dana od dana saznanja za radnju ili propust operatora, na koji način je korisnica postupila, jer se operatoru obratila 27. studenoga 2018., nakon što je doznala za postojanje duga, a zbog čega je njezin prigovor pravodoban i u dijelu kojim osporava postojanje duga.

13. Tuženik u osporenom rješenju iscrpno navodi kronologiju događaja, a nakon ocjene svih odlučnih okolnosti i razmatranja očitovanja stranaka, zaključuje da su prigovori korisnice osnovani, da nije dužna platiti dug u ukupnom iznosu od 5.229,13 kn za sklapanje dva pretplatnička ugovora, jer je do prebacivanja pretplatničkog ugovora na nove korisnike, podmirila dospjele iznose, a novi pretplatnici su bili dužni nastaviti plaćati preostale ugovorene iznose obročnog plaćanja. Tuženik prihvaća razloge korisnice zbog kojih nije bila dužna platiti navedeni iznos, kao i razloge za tvrdnju da zbog okolnosti konkretnog slučaja opravdano nije znala, tj. mogla znati za postojanje duga. Također je tuženik poklonio vjeru tvrdnji korisnice da je platila račun i za veljaču 2015., jer zainteresirani nije dokazao da je trajni nalog odbio.

14. Tuženik je iznio sve relevantne razloge na kojima temelji ocjenu o osnovanosti prigovora korisnice da u odnosu na nju ne postoji osnova za potraživanje duga u navedenom iznosu. Zbog toga je odredba članka 51. stavka 1. ZEK-a, temelj za otpis duga za koji se korisnica tereti, jer ta zakonska odredba propisuje da je tuženik ovlašten rješavati spor vezan uz iznos kojim je korisnik usluga zadužen za uslugu.

15. Tuženik je također dao osvrt i na propisane uvjete pod kojima tužitelj ima pravo odbiti zahtjev korisnika za sklapanje pretplatničkog ugovora, ocijenivši da u konkretnom slučaju kod ocjene platežne sposobnosti korisnice, nije postupio sukladno odredbama ZEK-a i odredbama Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“ 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19. – dalje: Pravilnik). Dakle, prethodno utvrdivši da ne postoji dospjelo, a nepodmireno potraživanje tužitelja prema korisnici, uz uvažavanje svih drugih propisanih uvjeta, tuženik je osnovano zaključio da tužitelj nije postupio u skladu s odredbom članka 41. stavka 13. ZEK-a, tj. da nije mogao odbiti sklapanje ugovora s korisnicom, bez da prethodno zatraži od korisnice odgovarajuća sredstva osiguranja plaćanja ili ponudi drugu odgovarajuću uslugu.

16. Prvostupanjski sud je prihvatio zaključke i stajališta tuženika, ocijenio pravilnim utvrđenje da je korisnica u zahtjevu tražila zasnivanje pretplatničkog odnosa, a istodobno osporavala i postojanje duga koji je bio zapreka za sklapanje novog ugovora. Sud je ocijenio da je izreka osporenog rješenja kratka i određena u skladu s odredbom članka 98. stavka 3. ZUP-a, a nalažući tužitelju da otpiše dug korisnici tuženik se u obrazloženju pravilno pozvao na članak 51. stavak 1. ZEK-a, koji daje ovlast tuženiku, ukoliko utvrdi da je potraživanje prema korisniku s osnove pružene usluge neopravdano ili neosnovano, naloži otpis duga tj. umanju iznos računa. Na opisani način je tuženik postupio upravo u skladu s primjedbama datim u navedenoj presudi prvostupanjskog suda.

17. Prvostupanjski sud je prihvatio zaključak tuženika da u okolnostima konkretnog slučaja ne postoji zakonska osnova za odbijanje zahtjeva korisnice, a takvu ocjenu suda prihvaća i ovaj Sud, jer je dao razložno obrazloženje na kojem je utemeljio presudu.

18. Žalbenim navodima nije s uspjehom osporena zakonitost pobijane presude, koja je prema ocjeni ovog Suda donesena na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja te uz pravilnu primjenu mjerodavnog prava. Prigovori istaknuti u žalbi nisu odlučni za ishod ovog postupka niti su od utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari, tim više jer tužitelj ponavlja prigovore koje je već isticao i u upravnom postupku, a potom i pred prvostupanjskim sudom, o kojima su se tuženik i prvostupanjski sud iscrpno očitovali, a s tim zaključcima je ovaj Sud suglasan.

19. Budući da nisu osnovani razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu niti postoje razlozi na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti na temelju članka 73. stavka 1. ZUS-a, to je na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu valjalo odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu. Odluka o troškovima se temelji na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 20. travnja 2022.

Predsjednik vijeća
Ante Galić

Dokument je elektronički potpisan:

ANTE GALIĆ

Vrijeme potpisivanja:

20-06-2022

10:42:34

DN:
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130048523133363133333630303630
L=ZAGREB
S=GALIĆ
G=ANTE
CN=ANTE GALIĆ

